

ИМПЕРАТОРСКИЙ УКАЗЪ,

испроводенъ до Валить (*).

ЗА ПРИСПОСОБЯВАНЬЕТО НА ПРАВОСЪДИЕТО.

Главный управителю на Дунавската область, Омеръ Февзи Паша, който си отъ Мюширытъ на редовнытъ ми Царскы войскы и носишь орденытъ ми Османіе и Меджидіе отъ Второй классъ (Богъ да та поживи и прослави), Хюккямскый мюфеттичино и Вый Мютесаррифы въ присъединенытъ Санджацы на този Вилаетъ, Казалійскы каймакамы, Наибы, Мюфтіи и прочіи главны чиновницы изъ Вилаета, като пристигне настоящійтъ Ми Царскый указъ, който носи на чело Императорската ми тугра, нека ви бѣде извѣстно, че Всевышній Богъ като е повѣрилъ на владѣтелнытъ ми правосъдны рѣцѣ съхраненіето на правата на сичкытъ Мои подданныцы и сѣдбата на общитѣ дѣла. Азъ отъ честитыя день на моето въцаряванье, и покачванье на свѣтлейшія Ми Императорскый тронъ, ограничилъ съмъ мыслитѣ си върху точното и добро исполненіе на тѣзи отредена света обязанность, и съ една пламенна ревность съмъ издалъ толкозы много Заповѣди за съставеньето на сѣдилища и наредбы, и съществующытъ днесъ успѣхы и наредбы при сичко че надминувать напрешнытъ, но Моето Императорско сѣрдце не може да са задоволи да види какъто въ Столицата тѣй и по вѣнъ изъ Държавата ми установено, какъто са изысква благочестивото туй повѣреніе, съгласно съ пламенното ми правосъдно Императорско желаніе, какъто и точны бѣлѣзы за общата полза отъ дѣлата на туй повѣреніе.

(*) Ный вѣстникъ единъ отъ тѣзи указы, който са бѣ испроводилъ до Дунавска та Область.
(Заб. на Иед.).